Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

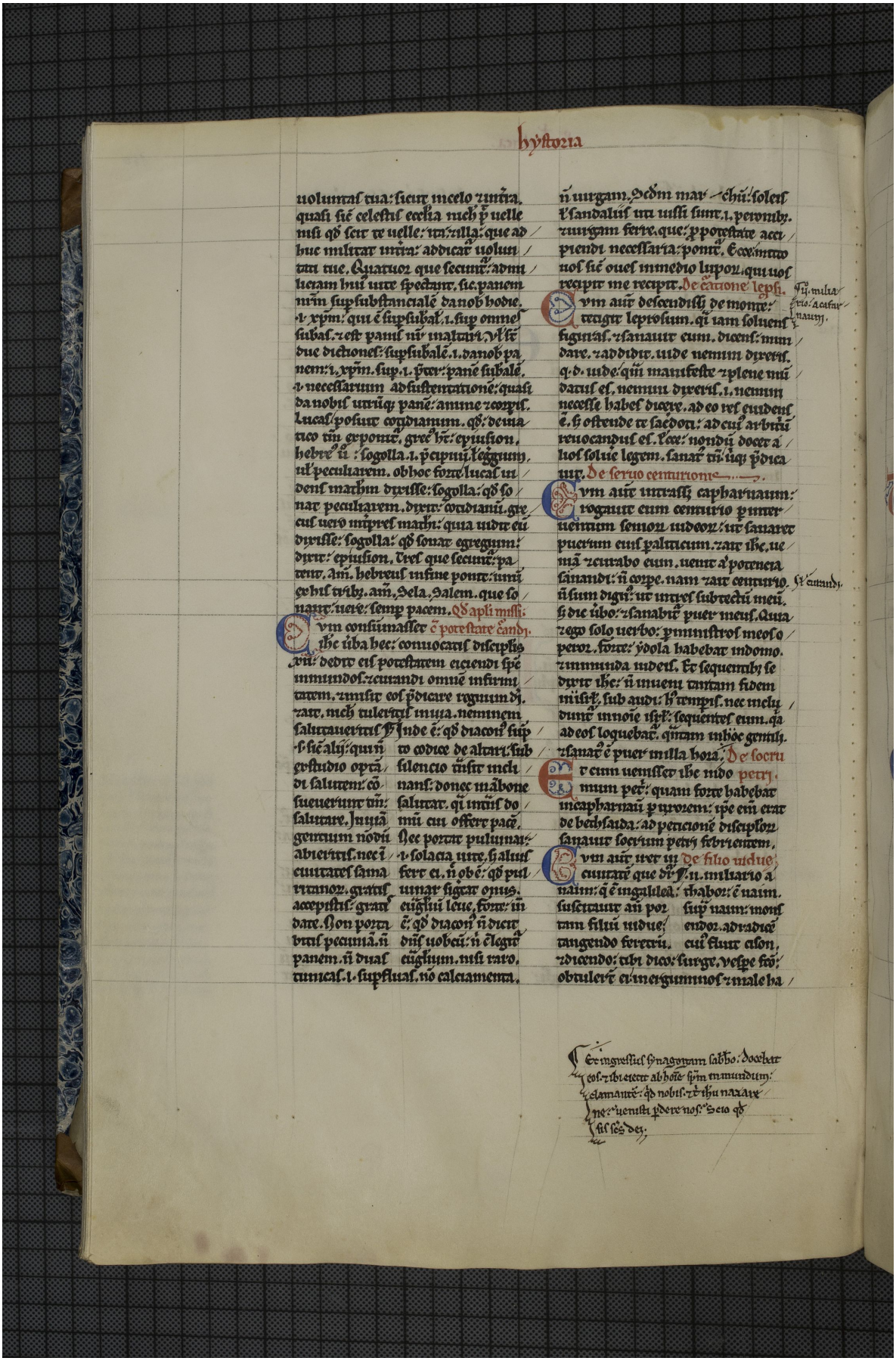

historia

uoluntas tua: sicut in celo ⁊ in terra.
quasi sic celestis ecclia mihi p̃ uelle
nisi qd scit te uelle: ut ⁊ illa: que ad
huc militat in terra: addicat uoluntati tue. Quatuor que sequunt: ad mundum hui uite spectant. sic. panem nr̃m supsubstantialē da nobis hodie. .i. xpm: qui ē supsubstantialis. .i. sup omnes subsl. ⁊ est panis nr̃ materiali. Alii duo dicunt: supsubstalē. .i. da nobis panem: .i. xp̃m. sup. .i. p̃ter: panē substalē. .i. necessarium ad sustentationē: quasi da nobis uniuersi panē: anime ⁊ corpis. Lucas posuit cotidianum. qd: de mane tm̃ exponit. grece bri: epiusion. hebree ui: sogolla. .i. peculium. leg̃tur. ut peculiarem. ob hoc forte lucas uidens mathm dixisse: sogolla: qd sonat peculiarem. dixit: cotidianū. grecus uero interpres mathi: quia uidit eum dixisse: sogolla: qd sonat egregium: dixit: epiusion. Vel que sequunt: pater. am̃. hebreus infine ponit: amē. ebrus tribus. am̃. dela. salem. que sonant: uere: semp pacem. Qd apli missi:

Cum consummasset ē potestate cāndi. ibe uba hec: conuocatis discipulis suis: dedit eis potestatem eiciendi spes immundos: ⁊ curandi omne infirmitatem. ⁊ mittit eos p̃dicare regnum dei. ⁊ ait. mihi tulerit qui mea. neminem saluet. Vel ⁊ Inde ē: qd diaconi sup ⁊ sic alij: quin to codice de altari: sub studio oprā silencio ūsit medi di salutem: cōnant: donec mābone sueuerunt tm̃: salutat. qi imm̃ do salutare. Inuitā mū cui offert pacē. gentium nodū Nec portat pulmnar: abiciatis. nec i .i. solacia uite. si aliuis cuitares fama fert ei. ñ obē: qd pul ritanor. gratis unat sigit omis. accepistis: gratis cūgiui leue. forte: in dare. Non porta ē: qd diaconi ñ dicit brisi pecuniā. ñ dñi uobcū: ñ ēlegit panem. ñ dual cūgium. nisi raro. tunicas. .i. supplicas. nō calciamenta. ñ uirgam. Sedm mar chū: solent l'sandalis uti uisi sint. .i. pedumbr. ⁊ uirgam ferre. que: p potestate accipiendi necessaria: ponit. ē cōcentio uol sic ouis in medio luporū. qui uol recipit me recipit. De cānone lepsi.

Cum autē descendisset de monte: tetigit leprosum. qi iam solueni figuras. ⁊ sanauit eum. dicens: mundare. ⁊ addidit. unde nemini dixeris. q. d. unde. qm̃ manifeste ⁊ plene mihi datus es. nemini dixeris. .i. nemini necesse habes dicere. ad eo res euidens ē. si ostende te sacedoti: ad cui arbitriū reuocandus es. Lox: nondū docet a uol solue legem. sanat tm̃ ūqi p̃dicatur. De seruo centurione.

Cum autē intrasset capharnaum: rogauit eum centurio p̃ puer uerum seruo. iudeorū: ut sanaret puerum eius paralticum. ⁊ ait ibe. ueniā ⁊ curabo eum. uenit a' poceneta sanandi: ñ corpe. nam ⁊ ait centurio. ñ sum digni: ut intres subtectū meū. si die ūbo: ⁊ sanabit puer meus. Quia ego solo uerbo: p̃ministros meos superior. forte: ydola habebat in domo. ⁊ immunda indeis. Et sequentibus se dixit ibe: ñ inuenī tantam fidem in isrl. sub audi: h̃ tempis. nec mehi dum̃ in noie isrl: sequentes eum. qa ad eos loquebat. qntam in hoc gentis. ⁊ sanat ē puer in illa hora. De socru petri.

Et cum uenisset ibe in domum petri: quam forte habebat in capharnaū p̃ uicem: ipse eiū erat de bethsaida: ad petitionē discipulorū sanauit socrum petri febricitem.

Cum autē iret in ciuitatē que dr̃ Nain: miliario a naim: q ē in galilea: abant: ē naim. suscitauit aū pri tm̃ filiū in duo. sup naim: mons endor. ad radicē tangendo feretrū. cui fluit ciso. ⁊ dicendo: tibi dico: surge. uelpe fō: obtulerūt ei in eis gumnos ⁊ male ha

De ingressus ihs in agoram sabbo: docebat eos. ⁊ ibi erat ab hoīe spīm immundum: clamauit: qd nobis. ⁊ ihu naza ne: ueniti p̃dere nos: Scio qd sis sēs dei.

hyp. miliario. ⁊ cetera nauiq.

st curandi.